ALEXANDRU ŞAHIGHIAN

DACĂ NUMERI PÎN-LA ZECE...

7787

EDITURA TINERETULUI

ALEXANDRU ŞAHIGHIAN

DACĂ NUMERI PÎN-LA ZECE...

ILUSTRAŢII: DEM

REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ
ŞCOALA DE 7 ANI MIXTĂ Nr. 23
Bucureşti Str. Oltarului Nr. 11
Raionul 1 MAI
Nr. 7.7.97 3/8
1964 Luna X 16

EDITURA TINERETULUI

Dacă numeri pîn-la zece,
Nimeni nu te-ntrece...

Iepuroaica Ochi-saşii
Are zece pui zglobii,
Dar fricoşi, nevoie mare,
C-au uitat şi de mîncare.
Stau grămadă, parcă-s mingi,
N-ar fugi nici să-i împingi.
La răcoare-n pădurice
Mama-i cheamă şi le zice :

— Puii mei cu blănuri sure,
Hai fuguța în pădure,
V-am pus masă cu lăptuci,
Păpădie, morcovi dulci,
Iarbă-aveți cit n-ați visat
Numai bună de mîncat.
— Vai, mi-e foame ! zice-un pui.
Altul spune :
— Pofta-n cui !
Ne e foame tuturor,
Dar să pleci nu e ușor.
Și ce iarbă se zărește
Peste drum ! Cum mai lucește !

— Ce de bunătăți la mațca !
Strigă-ntr-una iepuroaica,
Iarbă dulce și gustoasă,
Haide, nu veniți la masă ?
Ce mai stați și așteptați
Și de frică tremurați ?
— Ce să fac, zice tărcatul?
Drumul cum să-l trec de-a latul.
De mă vede vreun copoi,
Vai de mine și de voi !
Dar cel mic se hotărăște :
Face-o tumbă și-o tulește.

Și ajuns lîngă măicuță,
Face semne din lăbuță.

Altul sare-acum. Sînt doi
La mîncare, în zăvoi.
Iepuroaica îi zorește
Și cum vin îi socotește.
Încă unu-i lîngă ei.
Rod verdeața citeștrei.
Altu-aleargă plin de teamă :
Patru pui sînt lîngă mamă.
Surul vine tremurînd :

Cinci stau ca soldaţii-n rînd !
Cînd sărind şi cînd pe brinci,
Printre ierburile-adînci,
S-a ivit un altul. Şase
Rod frunzişurile grase !
— Hai şi tu cu semnu-n barbă !
Iacă, şapte sînt în iarbă !
A sosit şi Coadă-scurtă :
Opt stau ghemuiţi pe burtă !
În frunzişul plin de rouă,
Vine altul. Ciţi sînt ? Nouă !
Iepuroaica se gîndeşte :
Numai unul mai lipseşte.
Şi-a ajuns tiriş-grăpiş
Şi al zecelea-n tufiş.
Iată-i, stau la masă, roată,
Şi înfulecă la toartă.
Zece-or fi ? Nu s-a-nşelat
Mama, cînd i-a numărat ?

După masă, ce să facă?
Strigă unul : — Hai la joacă!
Doi, la luptă se pornesc ;
Cinci, o horă invirtesc.

Trei s-au aşezat la sfat :
— Vai ce proşti că ne-am
speriat!
Ce zici, mamă?
— Negreşit!
Iepuraşul meu iubit!

Hai să ne jucăm

Miorlăilă, pisicuța,
Tare-i tristă, sărăcuța...
Ce-i cu ea ? De-o săptămînă
N-are nici un ghem de lînă,
Să-l arunce, și să-l dea,
Dura, dura, pe podea.

Dar pe dulăpior sint gheme.
Zece sint și-i tot fac semne.
Parcă-ar spune ghemul roș :
— Ia-mă repede din coș !
Nu-i bunica să ne vadă,
N-o să iasă nici o sfadă.
Mîța sare rostogol,
Ghemul fuge mototol.
Îl pîndește, se repede,
Îl aruncă și îl pierde,
Cînd pe masă, cînd sub pat,
Pînă cînd s-a săturat.

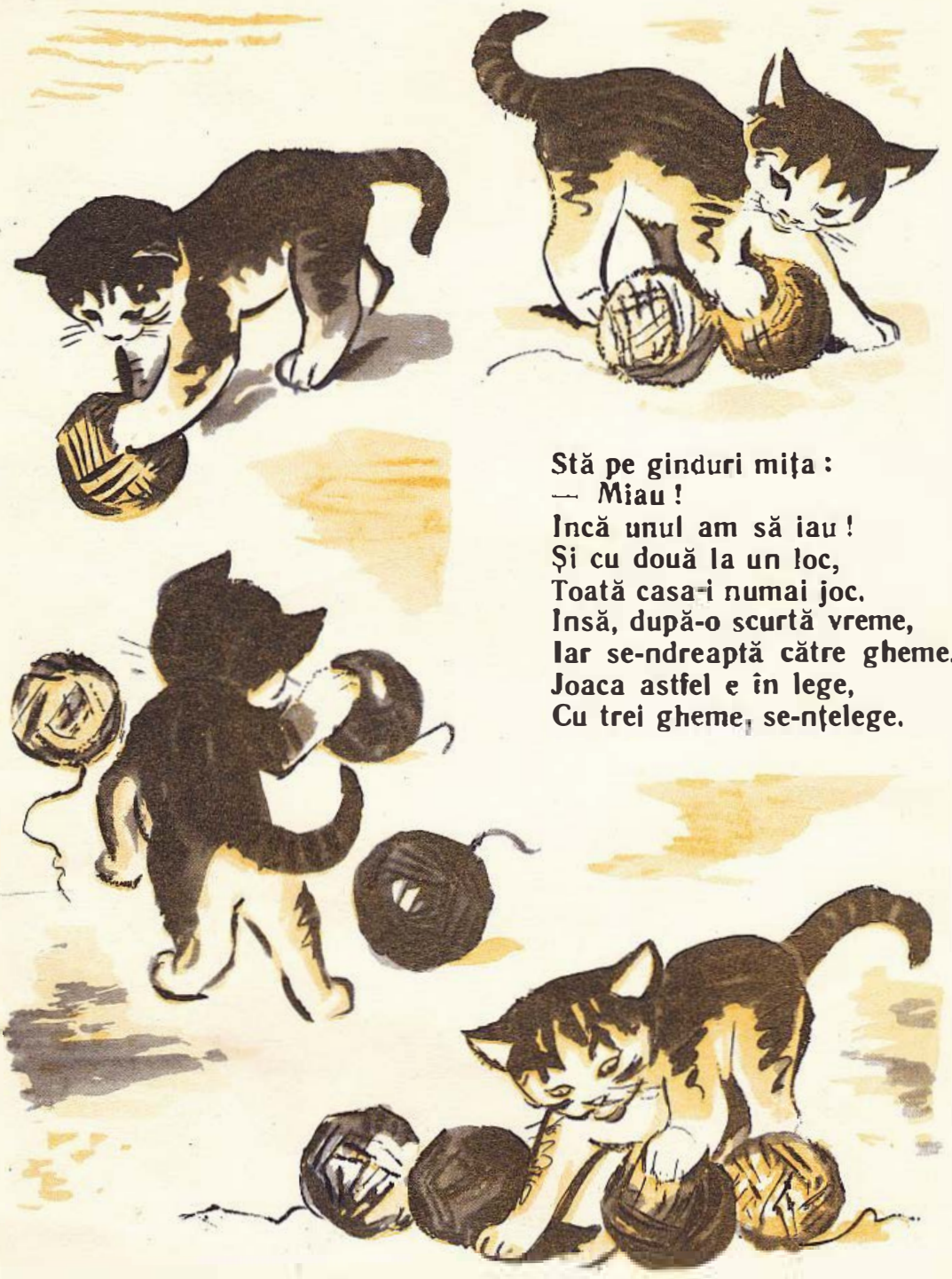

Stă pe gînduri mița :
— Miau !
Încă unul am să iau !
Și cu două la un loc,
Toată casa-i numai joc.
Însă, după-o scurtă vreme,
Iar se-ndreaptă către gheme.
Joaca astfel e în lege,
Cu trei gheme, se-nțelege.

Sare mîța ca o țurcă
Și cu firele se-ncurcă.
— Dar și trei e prea puțin,
Zice dinsa-ntr-un suspin.
Mai ia unul. Patru are.
Patru tot puțin îi pare.
Cinci și șase, și așa,
Toate ghemele le ia!

Șapte, opt și nouă, zece.
Astfel trece vremea, trece...

Miorlăilă s-a culcat
Istovită, lîngă pat.
Toarce. Stringe-ncet lăbuța...
Și visează pisicuța
Că nu-s gheme-n jurul ei,
Ci sînt zece șoricei.

Ce am ?

Am un nas,
Pe obraz.
Unu.

Ochi am doi,
Ca şi voi.
Unu, doi.

Am trei nasturi la hăinuţă,
Ilenuţă.
Unu, doi, trei.

Am şi patru buzunare,
Le-a ţesut mama şi-o floare.
Unu, doi, trei, patru.

Şi mai am cinci degeţele,
Parcă sînt luminările.
Unu, doi, trei, patru, cinci.

Să socotim

Urcă ursul către munți,
Cu ursacii săi mărunți,
Iar în frunte e ursoaica,
Că-i tare zorită maica.
— Greu la deal, mai stai un pic,
Zice ursul cel mai mic.

Dar ursoaica vreme n-are,
Își ia puii la spinare.
Câți stau veseli de-a călare?
Și acuma, la să-mi spui,
Câți sînt toți și urși, și pui?

Pe dealul rotat,
Şade moşul bosumflat.
Mai încolo, încă trei,
Dar ceva mai tinerei.
Doi se văd colea sub mal.
Câţi dovleci sînt în total ?

Am o giză,
Buburuză.
Şapte puncte are-n spate ;
Trei sint sus, dar cîte-s jos,
Pe spatele ei lucios ?

Șase fluturi, în grădină,
Se rotesc lîng-o sulfină.
Mița stă și mi-i pîndește.
Hector latră și-o gonește.
Doi din fluturii zglobii
S-au ascuns în bălării.
Ceilalți zboară tocmai sus
Socotiți-i, cîți s-au dus ?

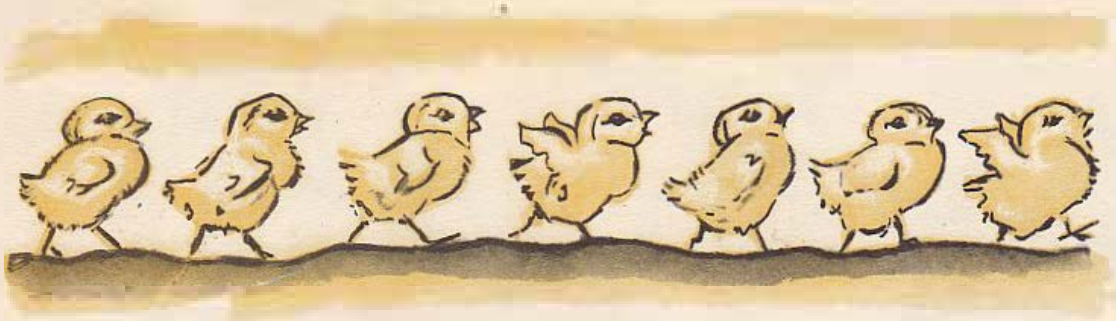

Cloșca ploșca,
Pe cărare,
Duce puii la plimbare :
Șapte pui cu foamea mare !
Ciup de ici, ciup de colea,
Se pierdură în vîlcea.
Șade cloșca sus pe grui
Și tot strigă după pui :
— Unde-s puii mei voinici ?
Patru vin grăbiți :
— Aici !
— Unde-s ceilalți ?
— Noi nu știm !
— Cîți lipsesc ?
— Să socotim !

Nouă vrăbii, pe o cracă,
Gureşe stăteau la clacă.
Speriate şi-au luat zborul
Cind a duduit tractorul.
Şase zboară către sat.
Cite-n iarbă s-au lăsat ?

Au plecat pe apa mare
Boboceii la plimbare.
Ce s-o fi-ntîmplat pe drum ?
Nu se mai văd nicidecum !
— Nouă-au fost, i-a prins
vreun val ?

Strigă gîsca de pe mal.
Trei sub salcie plutesc,
Doi în trestii picotesc.
Cine oare poate ştî
Cîţi în scorbură or fi ?

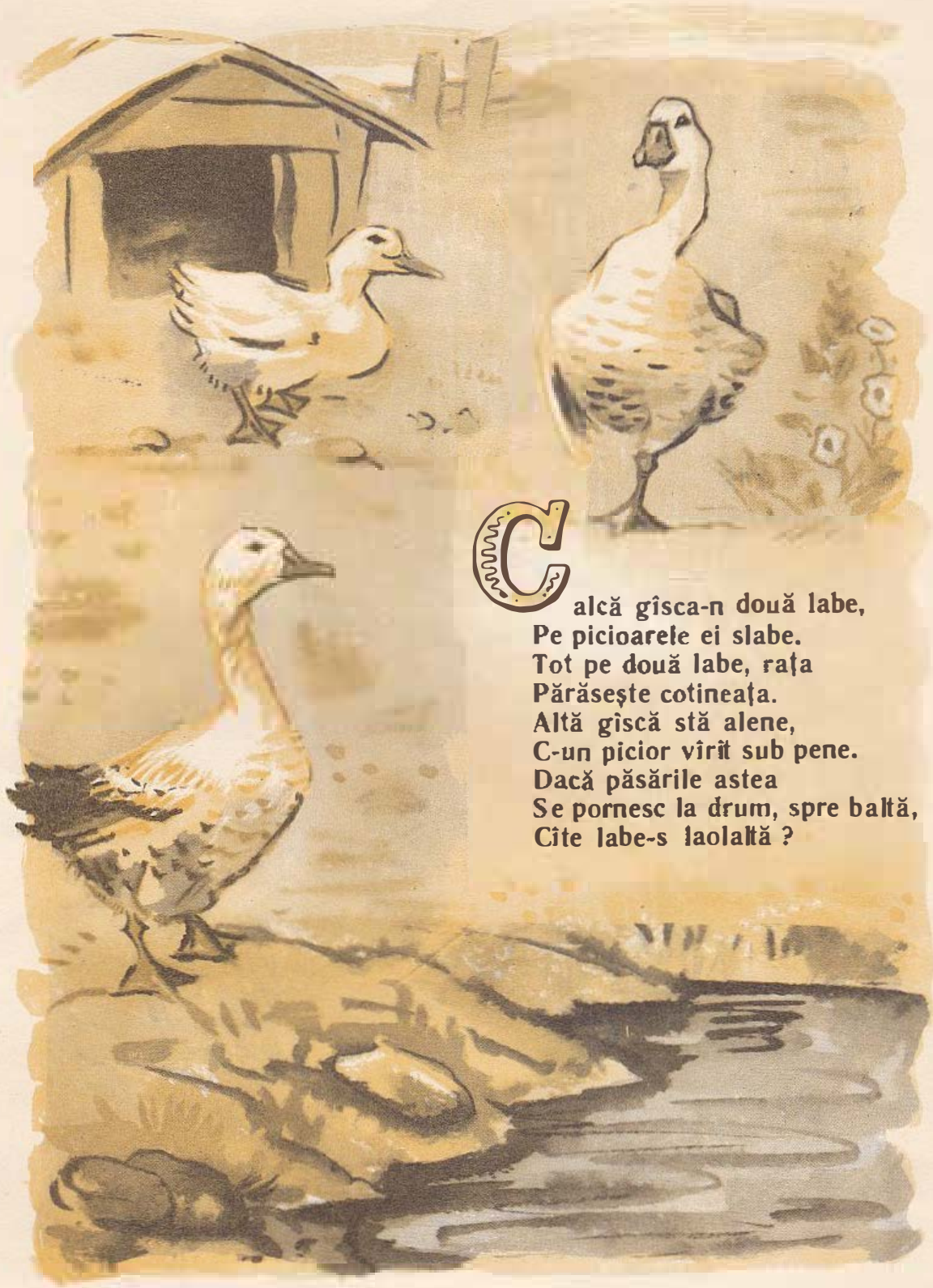

Calcă gîsca-n două labe,
Pe picioarele ei slabe.
Tot pe două labe, rața
Părăsește cotineața.
Altă gîscă stă alene,
C-un picior vîrît sub pene.
Dacă păsările astea
Se pornesc la drum, spre baltă,
Cîte labe-s laolaltă ?

Șase ciori, dinspre pădure,
Au venit cu gînd să fure.
Stau pe gard și croncănesc.
Vînătorii le ochesc.
Trag cu pușca. Două cad.
Cîte-au mai rămas pe gard ?

Hai acum să desenăm

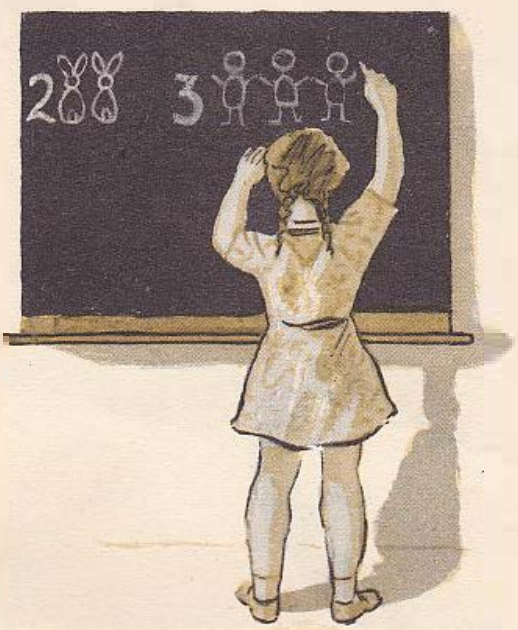

Și-acum vreți să învățați
Cifrele să desenați ?
Căci de spui doi iepurași,
Sau de zici trei copilași,
Semnul 2 sau 3, de zor,
Trebuie pus în dreptul lor.
Uite tabla, uite creta.
Cine-ncepe ? Margareta ?
Ascultați, vă spun îndată
Aste cifre cum arată.

Chipul cifrelor

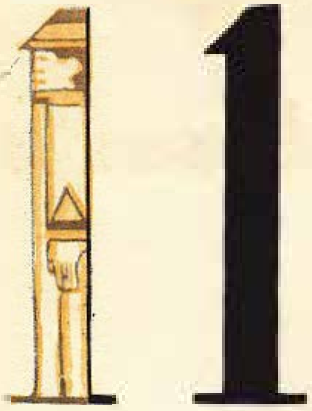

1 parcă e un băț
Șugubăț.
Poartă chipiul tras,
Cu cozorocul pe nas.

2 se-ndoaie ușor
Pe picior,
Gîtul, vezi, e cam așa
Cum îl are lebăda.

3 a fost un ineluș
Pe deget învîrtecuș.
Meșterul l-a rupt în două
Să-i dea folosință nouă.

4 scaun ar părea.
Cu spătarul în podea
Și picioarele în sus.
Cine oare-așa l-a pus ?

5, se poate să mă-nșel,
E o seceră de-oțel.
Dar, deși unealta-i nouă,
Coada ei e frîntă-n două.

6 e un melc rotit,
În căsuță răsucit,
Parcă-ar vrea să se răstoarne
Și să scoată-n grabă coarne.

7 parcă-ar fi o coasă.
Nu vă temeţi, nu-i tăioasă.
Are coadă lungă,
Să-l ajungă.

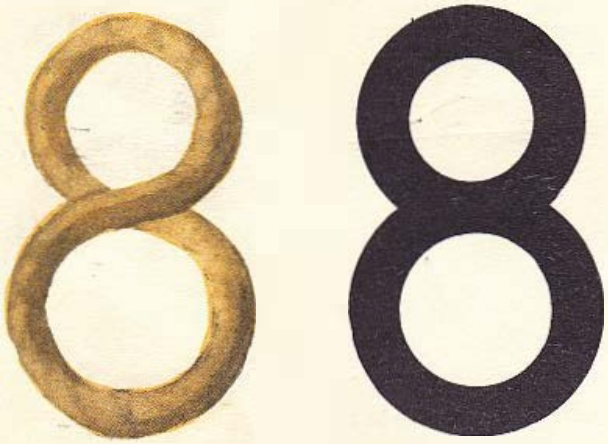

8 e-aşa ca un colac
Cu miere, cu mac.
Nu-l mincaţi,
Că vă-nşelaţi.

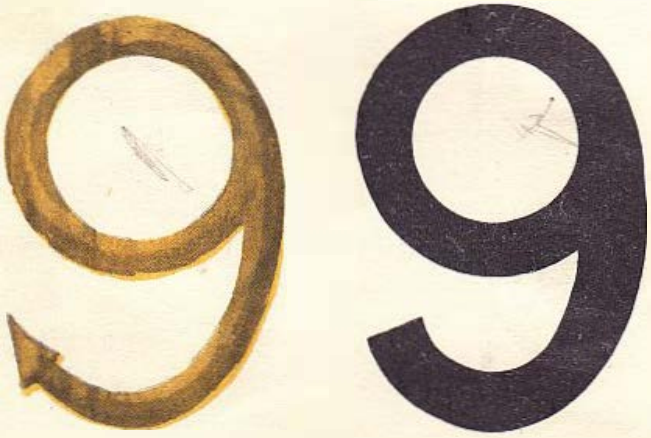

9 un cîrlig să fie ?
Cine ştie ?
Este greu de-asemuit.
Dar e nouă, negreşit.

10 vă trimite vestea
Că s-a încheiat povestea
Şi-a semnat, precum îmi pare :
Un băţ c-un covrig la spinare.

Lei 2,50